

Med sin publikation Oansvar i åtanke begav sig Mattias Gunnarsson och Helena Jirenfelt sig till Skärhamn för att tillbringa en vecka i gästateljén vid Nordiska Akvarellmuseet. Och det blev produktiva, flödande dagar medan regnet effektivt stängde ute omvärlden.

OKTOBER 2014

MATTIAS GUNNARSSON & HELENA JIDENFELT

Det är grått, blåsigt och regnar på tvären. Sådär som det kan vara i oktober på västkusten, fjärran klarblå himlar och bara fötter mot varma klippor. Men däremot desto mer dramatiskt, tycker Mattias Gunnarsson, en av veckans 7-dagarstpeindeter.

– Här befinner man sig så nära elementen. Med havet och vinden tätt inpå.

Under veckan har han och Helena Jirenfelt arbetat med sitt gemensamma projekt Oansvar, en publikation som kommer fyra gånger per år. Är det tänkt, men inget är givet.

– Allt i vardagen och vuxenlivet är så strukturerat och inrutat, men här vill vi vara lite oansvariga, därav namnet, ler Mattias. Därför vet man inte med säkerhet om de håller vad de sagt om fyra nummer per år. Mattias rycker på axlarna.

– Nej, det blir vad det blir.

Själva idén med publikationen, som trycks i samma antal som de har prenumeranter, bygger på

ett icke statistiskt förhållningssätt. Där form, innehåll och uttryck helt kan skilja sig åt från nummer till nummer. Och tankar är just att värna den där rörligheten, det oförutsägbara.

– Vi startade Oansvar förra året för att ha ett aktivt, kreativt projekt tillsammans, säger Helena.

– Ja, en plats där vi kan lägga vår inspiration och göra något som är analogt och fysiskt. Där vi kan få leka och testa olika sätt att lösa saker och ting på, tillägger Mattias.

– Sen är ju Oansvar en reaktion på en avsaknad av att få nåt i brevlådan. Det ska kännas lite som en överraskning, att få den på riktigt, fysiskt.

Från början hade de en idé om att noga planera varje nummer, men den metoden har övergivits.

– Nej, vi insåg att det blir bättre om vi arbetar intuitivt, för i slutänden möts vi ändå i det konstnärliga, hittar en gemensam röd tråd och en process som fungerar, säger Helena.

Istället arbetar de på i sin takt, med sina idéer och så får de se varthän de bär.

– Vi vill ha den tillåtande processen, där det ena får ge det andra.

I oansvar arbetar de med text och bild, Helena skriver mest, men målar också akvarell, medan Mattias främst tecknar och de texter han använder hamnar oftast i bilden.

När de inte är ägnar sig åt sina konstprojekt undervisar Mattias i design på HDK och Helena skriver på sin master i litteraturvetenskap.

Trots regnet och blåsten har de uppskattat sin vecka i gästateljén. Att få komma ur vardagen och plikter, sätta i ett nytt sammanhang och ny miljö, har skapat energi.